

A 16-éves Pizskátor Panni Izbégről 1956 október 23.-án délutáni műszakba ment dolgozni a Láng Gépgyárba. A munka után hazaindult. A gyár kapujában "lukas zászlókkal" díszített, emberekkel tömött teherautókkal és a járdán hömpölygő tömeggel találkozott.

Egyszer csak egy idősebb férfi lekiabált Panninak "Ha szereted a hazádat akkor velünk jössz. " Ő igent mondott és máris fent volt a többiek között egy géppisztollyal a kezében. A fegyver nem volt számára idegen, mert " *amikor inas tanuló voltam a Wesselényi utcában, ott az MHK foglalkozásokon puskát adtak a kezünkbe és megtanítottak lőni is.*"

A Váci útról egyenesen a Szénátérre mentek, ahol október 26.-án megalakult a Szénatéri Felkelők Csoportja. Az akkor még csak épülő metróalagút biztonságos bújóhelyül szolgált. Ott pihentek és onnan jártak ki harcolni a térre.

"Egyik nap a társunk megsebesült és bevittük a Szent János Kórházba. Kifelé jövet orosz és magyar katonák vártak bennünket. Letartóztattak és egy közeli laktanyába vittek. Ott voltunk pár napja amikor egyik este egy katonatiszt megállt a börtön előtt és megkérdezte, ki a Pizskátor Anna? Félve jelentkeztem, mert nem tudtam mi vár rám.

Ő kedves hangon mondta, hogy gyere velem. Azóta már tudom, számára nem volt ismeretlen a Pizskátor név. Sok év után is hálásan gondolok arra az estére."

Panninak ez a nap volt szabadulásának napja, s talán ennek a jóindulatú személynek köszönheti az életét is.

A Sors az egy rejtélyes valami.....

Szerető családja és barátai sejtették, hogy ez a szabadság nem tarthat sokáig. Segítői kézzől-kézre adva, kalandos utakon 1956 november 27.-én kimenekítették az országból.

Panni ma Mrs Anna Csáky néven az USA-ban él.

1990-ben a magyar Politikai Foglyok Országos Szövetsége emléklappal, 1995-ben pedig a

Magyar Köztársaság Elnöke
emlékéremmel ismerte el a Szabadságharcban való részvételét.

Epilógus.

Hogy mi a hazaszeretet, azt Panni az Ízbégi Általános Iskolában tanulta meg, melynek igazgatója a még ma is köztisztelőben lévő Kovács Rózsa néni volt. Az elsőáldozás bensőséges élményét Dr. Pogonyi Tibor Plébános Úrtól kapta. Panni emlékszik a vasárnapi szentmiséken felcsendülő énekekre, melyeket Benes Ernőné, Jolika néni kísért harmóniumon és Király nénire aki délutánonként a " rózsafüzéres asszonyok" előimádkozója volt.

Még sokan vagyunk, akik tiszteltük és tisztelettel hajtunk fejet e városrész egykori polgárai előtt.

Dr. Bodonyi Valéria.